

fuldkommen nøiagtig; men jeg tror ikke, at jeg tager meget feil, naar jeg siger, at Summen af disse Summer, som i 1873—74 ere gaaede gjennem Postkasserne til Postanvisninger og Postforsbud, ikke stemmer med de Tal, der ere opgivne i Statsregnskabet, og jeg kan ikke indse nogen Grund dertil. Det kunde altsaa være, at der var indløbet — jeg udtaler dette kun som en Formodning — en Feil i Dpgivelsesne. Dernæst er der ogsaa enkelte Punkter i denne Statistik, som man gjerne vilde se klarede. Naar der nemlig staar: Brevantallet ved Postkontorerne, saa er det ikke tydeligt, om der derved menes de afgaaede Breve eller de ankomne Breve eller begge Dele (En Stemme: Nei, det er de ankomne Breve). Sa, det staar der ikke, og det gjør en ikke ganske ringe Forskjel. Det gjør jo navnlig en temmelig betydelig Forskjel med Hensyn til Indtægterne af hele den udenlandske Brevvevling; den giver en Indtægt, naar det er de afgaaende Breve, der menes, men kun Ubetydeligt, naar det er de ankomne Breve. Ligeledes kan man heller ikke se dette med Hensyn til Postanvisninger, Postopkrævninger, Aviser og Verdisager. Det er jo et Punkt, som ganske vist ikke er af nogen overordentlig stor Vigtighed, men det synes mig dog, at det faar en vis Betydning, naar man skal bedømme de Forhold, hvorom der her er Tale, og jeg vilde derfor ønske, at den ærede Indenrigsminister vilde have sin Opmærksomhed henvendt paa dette Punkt.

Indenrigsministeren: Med Hensyn til det første Punkt, der blev fremhævet af det ærede Medlem, nemlig, at en Del af de Forretninger, der hidtil have været henlagte til Generalpostdirektoratet, nu eller i alt Fald i forrige Finantsaar ere blevne henlagte til Postinspektørerne, da bemærkede det ærede Medlem dertil, at der ved denne Ordning løbes en Fare for, at disse Mænd, hvis Hovedopgave det var gjennem Reiser at kontrollere Postkontorerne, ved disse Forretninger skulde blive afholdte fra at reise saa meget omkring, idet de Forretninger, som de nu have faaet overdragne, og som hidtil havde ligget under Generalpostdirektoratet, vilde knytte dem til Kjøbenhavn og paa den Maade altsaa her lægge Beslag paa deres Tid. Jeg skal i den Henseende give en Dplysning, som for øvrigt paa et tidligere Stadium allerede er bleven meddeelt det høie Thing, nemlig ved en Skrivelse fra Indenrigsministeriet til Finantsudvalget forrige Aar, som findes trykt i Finantsudvalgets Betænkning for forrige Aar. Den tidligere Ordning var nemlig saaledes, at Størstedelen af de Sager, for ikke at sige alle de Sager, der ere blevne henlagte til Postinspektørerne, forhandlede paa den Maade, at de indsendtes til Generalpostdirektoratet og derpaa blev afgivne til disse Mænd til Erklæring. Efter at denne Erklæring var bleven afgiven, gik de tilbage til Generalpostdirektoratet, der da med mere eller min-

dre Nøiagtighed affrev den Betænkning, som det paa denne Maade havde faaet. Det var nemlig Sager, om hvilke Generalpostdirektoratet ikke havde anden Udgang til at skaffe sig Dplysning end ved at sende dem til Postinspektørerne og høre deres Formening om dem. Dette Omstøb fandt man ved Forlæggelsen af Postvæsenet til Indenrigsministeriet ikke at være rimeligt; man fandt, at det vilde være langt forstandigere at lade Postinspektørerne selv afgjøre en Masse af de Sager, hvorover de Herrers Erklæring blev indhentet; thi man afgjorde dog i Generalpostdirektoratet Sagerne i Overensstemmelse med de Erklæringer, som Postinspektørerne afgave over disse under deres Resjort henlagte Sager. Det forekommer mig altsaa ingenlunde at være en Foranstaltning, der paa nogen Maade vil kunne siges at knytte de Paagjældende til Kjøbenhavn, eller at man derved paa lægger dem Forretninger, der kunne afholde dem fra at kontrollere Postkontorerne ved deres Reiser; tværtimod opnaas derved en Simplifikation af Forretningerne, som forekommer mig at være meget fornuftig. Jeg tør derfor tro, at man paa ingen Maade ved denne Foranstaltning har lagt andre Forretninger over paa Postinspektørerne end dem, som de tidligere havde; men at man derimod paa en langt hurtigere Maade faar afviklet og ordnet de Sager, hvorom der her er Spørgsmaal, naar de i Stedet for at gaa tilbage til Generalpostdirektoratet, altsaa det nuværende Indenrigsministerium, og blive affrevne for derfra at gaa ud i Befolkningen, strax finde deres Afgjørelse af den eneste Autoritet, der veed nogen Besked om dem. — Hvad det andet Punkt angaar, nemlig de statistiske Dplysninger, saa er jeg unægtelig det ærede Medlem taknemmelig for den rosende Anmeldelse, han har givet af disse, og jeg tror ogsaa at turde sige, at man her har gjort Alt for fra Ministeriets Side at oplyse, hvad man kunde, om hver enkelt Position i Lovforslaget. Naar altsaa det Spørgsmaal kastes hen i sin Almindelighed, om jeg har nogen Tilid til de givne Dplysninger, da kan jeg kun svare med et ubetinget Ja. Det ærede Medlem, der i saa Henseende reiste Tvivl, er mere end nogen Anden i Stand til at vurdere, hvorledes slige Dplysninger bringes tilstede. Det sker igjennem de Mænd, hvis særlige Beskæftigelse det er at samle og skaffe tilveie, og de ere selvfølgelig grundede paa tidligere Administrationers Dpgjørelser og Dpgjørelsesmaader, og da det ærede Medlem jo særlig har haft Leilighed til at vide, hvorledes slige Dplysninger komme tilstede, saa tør jeg tro, at disse i enhver Henseende ville kunne staa ved Siden af tidligere Dplysninger af samme Art. For saa vidt der skulde være Spørgsmaal om, at der paa et enkelt Postkontor skulde vise sig at være en Nedgang, medens paa andre en Dpgang har fundet Sted, saa kan jeg ikke sige, at jeg deri finder det mindste Forunderlige; men det skal naturligvis være mig magtpaaliggende paa